

Overzicht van werken kan niet compleet zijn

Een overzicht van het werk van Jan van Gemert kan niet compleet zijn. Vooral van zijn schilderijen en tekeningen is veel terechtgekomen in particulier bezit. Het is niet geregistreerd en veel is daardoor verdwenen. Weggegooid omdat mensen het niet mooi vonden, op zolder opgeslagen en vergeten, aan muren in huiskamers waar niemand nog weet wie de schilder was.

Gemerts Heem is te klein om al het werk te tonen dat wel bewaard en bekend is gebleven. Jan van Gemert maakte in 1958 de doopvont voor de Sint-Christoffelkerk in Elsendorp, hij maakte in 1967 De Ruitertjes die nog altijd bij kindcentrum De Bakelaar in Bakel staan. Werk van Jan uit de jaren vijftig ging naar scholen in Den Bosch, De

Rips, Odilliapeel, Uden, Made-Drimmelen en naar een speellokaal in Wanroy.

Voor een paar bijzondere werken is hier nog wel ruimte. In 1959 maakte Jan van Gemert het bevrijdingsmonument *De Parachutist* in opdracht van de gemeente Son en Breugel. Dit twee meter hoge werk in gietbeton staat bij de vijver aan de

Europalaan in Son. In opdracht van de toenmalige gemeente Made-Drimmelen maakte Jan in 1957 het bevrijdingsmonument voor de Biesbosch met de titel *Vluchten Doorstaan Opstijgen*. Dit 3,5 bij 1,2 meter grote reliëf in gekapt beton staat aan de Dorpsstraat in Drimmelen.

Voor zijn vriend en dorpsgenoot Theo Cranen maakte Jan in 1956 het beeld *De Harpiste*. Het beeld stond jarenlang in de tuin bij het huis van deze muzikant-componist-dirigent aan de Grootmeestersstraat

'De Parachutist' in Son en Breugel

'Vluchten Doorstaan Opstijgen' in Drimmelen

en staat nu in de tuin van Arnold van den Acker aan de Hazeldonkiaan.

Veel beelden van Jan van Gemert zijn nog in de

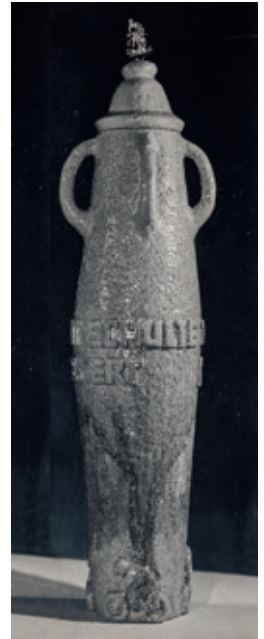
'De Harpiste' in Gemert

openbare ruimte te zien. Dat geldt niet voor zijn schilderijen en tekeningen. Veel werk is in particulier bezit. Zo kreeg de familie Sterken een schilderij, een tekening en een lino-sneede van Jan van Gemert, omdat de familie Jans vrouw Jo op haar ziekbed had verzorgd. De kunstwerken zijn door de familie goed bewaard; niet weggegooid, niet vergeten op zolder maar netjes aan de muur. Al heeft het schilderij van een landschap wel twintig jaar ondersteboven gehangen...

Dit schilderij van een landschap hing twintig jaar op z'n kop.

Links: Jan van Gemert noemde dit werk 'Zelfportret van een astronaut'. Midden: Een lino-snede met volgnummer 3 uit een oplage van 15 afdrucken. Rechts: Voor de wielervedstrijd die met de Meifeesten in Gemert werd gehouden maakte Jan de Gerrit Schulten-trofee. Deze bestond uit een beker uit keramiek (foto) en een wielrennertje.

Bronnen:

Voor de artikelen in dit nummer van Gemerts Heem zijn de volgende bronnen geraadpleegd:

- Reizende tentoonstelling Brabantse volkskunst, bericht in De Volkskrant, 10 december 1954
- 'De Vrije Expressieven' exposeren in Theo Driessen-instituut te Helmond, artikel van Frans Babylon in dagblad De Tijd, 24 december 1956
- 'Ik ben proletariër gebleven', artikel van Fred Backus in het Eindhovens Dagblad, vrijdag 16 mei 1975
- Een monografie – maar niet over Jan van Gemert, auteur Fred Backus, uitgegeven door De Stichting Keunenboek in Budel, 1981
- 'Willi Martinali – Denken met twee handen', redactie en samenstelling Museum De Wieger, Deurne, 1988.
- 'Kunstenaar Jan van Gemert blijft er altijd een van ons', artikel van Annemariëke van der Kooij in weekblad Traverse, 15 februari 1995
- 'Museumwaaier Museum Kempenland Eindhoven', Peter Thoben, 2006
- 'Kunst vanuit het kippenhok'. Over Jan van Gemert, auteur Jack van der Weide, 2008
- Gesprekken met Jan van Gemerts zonen Theo en Gregoor van Gemert en kleinzoon Marien Trienekens in 2021.